

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA V
Prokofievova 4, 851 01 Bratislava 5

Číslo: 1 Pv 130/14/1105
EEČ: 2-12-322-2016

Bratislava V 27.07.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: Prečin Ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava V

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

1. XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Prečin Ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 1/2014 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

dňa 15.02.2014 v čase o 03.20 hod. na Rovniakovej ulici č. 15, XXXXX, v kontajnerovom stojisku obytného domu verbálne a neskôr aj fyzicky napadol pošk. XXXXX a to tak, že ho chytil oboma rukami za mikinu a následne ho jedenkrát udrel päšťou do tvárovej časti hlavy, čím pošk. XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX spôsobil hlbokú odreninu – pomliaždenie tváre s dobou liečenia kratšou ako 7 dní.

Postupujem Okresnému úradu v Bratislave, odboru všeobecnej vnútornej správy, Tomášikova č. 46, 832 05 XXXXX 3,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník ORPZ XXXXX V, Obvodného oddelenia PZ Petržalka –

Stred uznesením sp. zn. ORP-330/ST-B5-2014 zo dňa 21.02.2014 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX pre prečin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 k § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe, že

dňa 15.02.2014 v čase o 03.20 hod. na Rovniakovej ulici č. 15, XXXXX, v kontajnerovom stojisku obytného domu fyzicky napadol poškodeného XXXXX, nar. XXXXX, a to tak, že ho chytil oboma rukami, zatlačil ho na koniec kontajnerového priestoru, kde sa poškodený pošmykol a spadol na zem na chrbát, kde k nemu bez slova pristúpil a dvakrát ho kopol nohou do hornej časti hlavy, ktorú si poškodená chránil rukami následkom čoho mu spôsobil tržnú ranu v čelovej oblasti vpravo s bližšie neurčenou dobou liečenia.

Pri vydaní uznesenia o vznesení obvinenia poverený príslušník PZ vychádzal z výsluchu poškodeného XXXXX, z výsluchu XXXXX a predovšetkým z lekárskej správy o vyšetrení poškodeného zo dňa 15.02.2014 vystavenej Univerzitnou nemocnicou XXXXX. Citované uznesenie spĺňalo všetky obsahové a formálne náležitosti rozhodnutia vymedzené v ustanoveniach § 206 ods. 3 Trestného poriadku v spojitosti s § 176 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku. Obvinený XXXXX si prevzal uznesenie dňa 26.02.2014, čo potvrdil podpisom na návratke poštovej doručky, ale sťažnosť proti nemu nepodal.

Poverený príslušník PZ následne kvalifikoval skutok, pre ktorý bolo XXXXX vznesené obvinenie ako prečin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona k § 156 ods. 1 Trestného zákona a o zmene právnej kvalifikácie upovedomil obvineného.

Dňa 08.07.2016 poverený príslušník PZ predložil spisový materiál tunajšej prokuratúre za účelom vykonania individuálnej previerky stavu vyšetrovania, pričom po jeho preskúmaní som dospela k záveru, že je potrebné postupovať podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správny deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

V priebehu skráteného vyšetrovania boli v predmetnej veci realizované výsluchy obvineného XXXXX, poškodeného XXXXX, svedkyne XXXXX a súčasne boli zabezpečené listinné dôkazy o vyšetrení poškodeného XXXXX zo dňa 15.02.2014 v Univerzitnej nemocnici XXXXX. Taktiež bolo zabezpečené potvrdenie o tom, že miesto skutku nie je miestom verejne prístupným a boli získané aj výpisy použitia DEK kľúčov vlastníkov bytov a nebytových priestorov na Rovniakovej ulici č. 5, a to v čase spáchania skutku – 15.02.2014 od 03.00 hod. do 04.00 hod. Poverený príslušník z dôvodu nevyhnutnosti posúdenia poranení, ktoré utrpel poškodený XXXXX v dôsledku fyzického napadnutia zo strany obvineného XXXXX ako aj

d'alších skutočností dôležitých pre trestné konanie pribral do trestného konania súdneho znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia – prof. XXXXX, CSc.

Obvinený XXXXX (č.l. 3-6) vo svojej výpovedi zo dňa 02.04.2014 uviedol, že to čo je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia sa zakladá na pravde len z časti. Vo februári 2014 mu volala jeho priateľka XXXXX, aby po ňu prišiel, pretože XXXXX, s ktorým žije v spoločnej domácnosti jej robí zle. Išiel za ňou a videl ako sa obaja hádajú pri kontajnerovom stojisku, pričom XXXXX po nej vulgárne vykrikoval. XXXXX ho pustila do vnútra, išiel za XXXXX nechcel ho napadnúť, iba mu chcel povedať, aby s tým už prestal a nech sa zmieri s tým, že ho už XXXXX nechce. Keď prišiel pred kontajnerové stojisko, chytil ho oboma rukami za mikinu a možno mu dal aj jednu facku, ale nie si istý, nakoľko si to už nepamätá. Následne sa XXXXX rozbehol medzi kontajnery, sám sa tam hodil a to tak, že v rozbehu spravil kotrmelec. Nevie, či si spôsobil nejaké zranenie, pretože odišli. Vie, len toľko, že on mu nespôsobil žiadne zranenie.

Poškodený XXXXX (č.l. 14-17) dňa 26.04.2014 vypovedal, že spolu s XXXXX vychádzali z paneláku cez suterén na prízemí, kde je ohradené kontajnerové stojisko. Všimol si, že tam stojí XXXXX a niekto z nich otvoril dvere pomocou DEK kľúča. Obvinený vstúpil do kontajnerového stojiska a hneď išiel bez slova k nemu a zatlačil ho do rohu stojiska, pričom on spadol na zem. Ako ležal na zemi obvinený ho dvakrát kopol do oblasti hlavy a minimálne jedenkrát ho udrel päťou do oblasti hlavy. Obvinený s XXXXX bez slova odišli a zavreli dvere stojiska. XXXXX stála pri stojisku a niečo kričala v tom zmysle, aby prestal útočiť a nechal ho tak. On volal policajtov a jedna pani otvorila stojiska a tak sa z neho dostal, pretože on nemal DEK kľúč. Policajti ho priviezli na Antolskú, pretože mal tržnú ranu. Stalo sa to asi preto, že obvinený spával s jeho družkou XXXXX. Bol to ich prvý fyzický konflikt a prvýkrát sa stretli zoči-voči. Mal vystavenú aj PN a to po dobu asi jedného mesiaca, túto donesie.

Svedkyňa XXXXX (č.l. 18-19) počas svojho výsluchu uviedla, že so XXXXX býva v jednej domácnosti a má s ním syna XXXXX. Dňa 15.02.2014 si XXXXX priviedol do ich spoločného bytu ženu, ktorú oslovoval XXXXX ju následne vyzval, aby odišla z domu a zavrel sa so XXXXX do izby. Svedkyňa si od neho vypýtala aspoň bundu a následkom toho po nej začal XXXXX vrieskať, na čo zareagovala tak, že zavolala svojmu kamarátovi XXXXX, s ktorým chcela ísť von. Po určitom čase jej volal XXXXX, že prišiel k bytovému domu na Rovniakovej ulici, kde svedkyňa spolu so XXXXX bývali a že na ňu čaká dole. Vzhľadom na to, že mali so XXXXX len jeden DEK kľúč išli spolu dole. Keď XXXXX otvoril dvere XXXXX ho chytil a začali sa spolu naťahovať. Videla, že XXXXX udrel XXXXX, ale nevie, či to bolo päťou, alebo fackou, inú facku alebo kopanec si nevšimla. Následne z predmetného miesta spolu s XXXXX odišla, pri odchode si u XXXXX nevšimla žiadne zranenia.

Uznesením povereného príslušníka PZ zo dňa 27.04.2016 bol do trestného konania pribratý prof. XXXXX, CSc., súdny znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia – špecializácia traumatológia, a to na posúdenie

poranení, ktoré utrpel poškodený XXXXX v dôsledku fyzického napadnutia zo strany obvineného XXXXX, zistenie, či poranenia mohli nastať spôsobom, ktorý popisuje poškodený XXXXX a posúdenie, či predmetné poranenia mohli narušiť obvyklý spôsob života menovaného, resp. či zanechali trvalé následky.

Znalec po vyhotovení znaleckého posudku v odpovediach na jednotlivé položené otázky uviedol, že v zdravotnej dokumentácii poškodeného XXXXX neboli zaznamenané žiadne jednoznačné znaky zranenia, ktoré by svedčili pre úder tvrdým arteficiálnym predmetom – napr. boxerom alebo kopnutím nohou obutou do pracovných topánok. Zistené a dokumentované zranenie odporuje takému mechanizmu vzniku úrazu, ako to uvádzal poškodený XXXXX - dokopanie do hlavy, na strane druhej je ale možné s vysokým stupňom pravdepodobnosti tvrdiť, že zranenie, ktoré mu v čase útoku bolo spôsobené - pomliaždenie tváre, hlboká odrenina zodpovedá podľa súdnoznaleckej praxe prostredníctvom úderu päšťou do tváre poškodenej osoby, ktoré však z hľadiska intenzity možno hodnotiť ako nízke, a to z dôvodu, že nevyvolalo ani porušenie celistvosti kože vo všetkých jej vrstvách. Poškodený XXXXX nebol po inkriminovanom útoku práceneschopný, pričom poškodenie, ktoré utrpel – pomliaždenie tváre, hlboká odrenina sa považuje za málo závažné, priam neohrožujúce život poškodenej osoby a preto išlo o drobné zranenie, ľahkú poruchu zdravia, úraz ľahkého charakteru, ktoré si nevyžiadalo ani lokálne chirurgické ošetrenie. Zranenie poškodeného si nevyžadovalo hospitalizáciu, po prepustení z vyšetrenia po útoku nebol žiadnym zásadným spôsobom obmedzovaný v obvyklom spôsobe života, nemal žiadne fixácie, jeho zdravotný stav si nevyžadoval žiadnu pomoc od inej osoby pri obliekaní, osobnej hygiene, obstarávaní a príprave prostriedkov dennej obživy. Znalec súčasne uviedol, že predmetné zranenie nezanechá na poškodenom žiadne trvalé následky. Poškodený nebol práceneschopný, tzn. nebolo mu vystavené potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti.

Vyhodnotením vyššie uvedených dôkazov, ktoré boli vykonané po vznesení obvinenia, som dospela k záveru, že oproti času, kedy bolo pristúpené k vydaniu uznesenia o vznesení obvinenia XXXXX došlo k zmene dôkaznej situácie, a to vo vzťahu k priebehu skutku. Zmena dôkaznej situácie vrátane vyhodnotenia materiálneho korektívu odôvodňuje postup podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 Trestného zákona trestný čin je prečin a zločin.

Podľa § 10 ods. 1 písm. b) Trestného zákona prečin je úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona sa prečinu ublíženia na zdraví dopustí ten, kto inému neúmyselne ublíži na zdraví, za čo sa potrestá odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona pokusom trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel' dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Podľa § 123 ods. 2 Trestného zákona ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie a počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Vykonaním dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že medzi obvineným XXXXX a poškodeným XXXXX došlo dňa 15.02.2014 v priestoroch uzatvoreného kontajnerového stojiska nachádzajúceho sa v suteréne bytového domu na Rovniakovej ulici č. 5 v Bratislave ku verbálnemu a neskôr aj fyzickému kontaktu. Obvinený XXXXX počas svojich výpovedí nepoprel, že by poškodeného XXXXX napadol, poprel však, že ho napadol v rozsahu v akom to tvrdí samotný poškodený. Svedkyňa XXXXX, ktorá má s poškodeným XXXXX syna a ktorá v čase skutku bola jeho družkou rovnako nepoprela, že by obvinený XXXXX poškodeného napadol, uviedla však, že mechanizmus útoku bol iný, ako to uviedol sám poškodený.

XXXXX, CSc. v záveroch ním vypracovaného a predloženého znaleckého posudku uviedol, že mechanizmus vzniku úrazu podľa výpovede poškodeného nie je vzhľadom na spôsobené zranenie reálny a priklonil sa k tomu, že predmetné poškodenie zdravia bolo poškodenému spôsobené jedným úderom päťou. Spôsobené zranenie si nevyžiadalo ani lokálne chirurgické ošetrovanie, menovaný nebol uznaný práceneschopným, doba liečenia predmetného zranenia je kratšia ako sedem dní a obvyklý spôsob života poškodeného nebol žiadnym zásadným spôsobom zmenený.

Objektom trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona je ľudské zdravie. Objektívnu stránku predmetného trestného činu je spôsobenia ublíženia na zdraví, ktoré je pojmovo zakotvené a legálne definované v ustanovení § 123 ods. 2 Trestného zákona. Následkom trestného činu ublíženia na zdraví a teda výsledkom protiprávnej činnosti páchatel'a tohto trestného činu musí byť ublíženie na zdraví. Na posúdenie, či porucha zdravia dosiahla intenzitu ublíženia na zdraví alebo

inej ujmy sa používajú rôzne kritéria. Rozhodujúci je charakter poškodenia zdravia, akými príznakmi sa prejavuje, ktorý orgán, resp. funkcia bola narušená a v akej intenzite, aké následky sú spôsobené – krátkodobé, liečiteľné, trvalé. Dôležitým kritériom posudzovania charakteru poruchy zdravia je aj narušenie obvyklého spôsobu života poškodeného. Všetky tieto okolnosti je potrebné vyhodnotiť súhrne a individualizovane v každom jednotlivom prípade. Ublíženie na zdraví je špecifický prípad ujmy na zdraví, pričom každá ujma na zdraví nie je zároveň aj ublížením na zdraví – napr. ľahké odreniny kože, nepatrné ranky, prechodná nevoľnosť a pod. Ublížene na zdraví je objektívne existujúci stav, ktorý je charakterizovaný poruchou dokonalej stavby tela alebo jeho jednotlivých orgánov, alebo ich harmonickej funkcie, alebo psychickou traumou a ktorý musí viesť k porušeniu normálnych somatických alebo psychických funkcií. Ublíženie na zdraví je súčasne také poškodenie zdravia, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného, a teda musí ísť o zásah, ktorý negatívne zasiahne do zdravotnej sféry poškodeného a následne rezultuje do ovplyvnenia jeho života. Musí ísť o takú poruchu zdravia, ktorá sťažuje postihnutému obvyklý spôsob života alebo obvyklý výkon činnosti alebo má iný vplyv na obvyklý spôsob života postihnutého, a to nielen po krátku, resp. prechodnú dobu. Sťaženie obvyklého spôsobu života nesmie trvať iba krátky čas, čo je podľa zaužívanej a ustálenej judikatúry do šiestich dní. Ďalším podstatným kritériom pri posudzovaní charakteru poruchy zdravia je aj dĺžka liečenia a dĺžka trvania práceneschopnosti, ktoré by v zmysle zaužívanej judikatúry mali trvať minimálne sedem dní.

Právny záver o tom, akú povahu má ujma na zdraví sa spravidla realizuje na základe lekárskeho nálezu (potvrdenia) alebo znaleckého posudku. V uznesení, ktorým poverený príslušník PZ pribral do trestného konania súdneho znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia – špecializácia traumatológia boli extenzívnym a kvalifikovaným spôsobom ustanovené otázky, na základe ktorých mohol súdny znalec posúdiť charakter poruchy zdravia a jej intenzitu, dobu liečenia a dobu trvania práceneschopnosti poškodeného XXXXX a aj to, či spôsobená porucha zdravia mala vplyv na obvyklý spôsob jeho života. V tejto súvislosti opätovne zdôrazňujem, že podľa predloženého znaleckého posudku nebol poškodený XXXXX následkom spôsobenej poruchy zdravia práceneschopný a táto nemala žiadny, ani minimálny vplyv na jeho obvyklý spôsob života. Súdny znalec pri vypracovaní znaleckého posudku disponoval aj listinnými dôkazmi o vyšetrení poškodeného XXXXX zo dňa 15.02.2014 v Univerzitnej nemocnici XXXXX a teda mal k dispozícii ucelenú dokumentáciu potrebnú na vyhotovenie kvalifikovaného znaleckého posudku. Taktiež z výpovedí obvineného XXXXX a svedkyne XXXXX vyplýva, že obvinený XXXXX síce prostredníctvom jednej facky napadol poškodeného XXXXX, ale ďalej v útoku nepokračoval a nekopal poškodeného na zemi. Táto skutočnosť bola taktiež potvrdená aj v záveroch znaleckého posudku, a to tak, že zistené a dokumentované zranenie odporuje takému mechanizmu vzniku úrazu, ako to uvádzal poškodený XXXXX („dokopaný do hlavy“), na strane druhej je ale možné s vysokým stupňom pravdepodobnosti tvrdiť, že zranenie, ktoré mu v čase útoku bolo spôsobené - pomliaždenie tváre (hlboká odrenina) zodpovedá podľa súdnoznaleckej praxe prostredníctvom úderu päťou do tváre poškodenej

osoby, ktoré však z hľadiska intenzity možno hodnotiť ako nízke.

Obvinený XXXXX svojím konaním naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu. Túto skutočnosť potvrdzuje aj vykonané dokazovanie, počas ktorého bolo preukázané, že najskôr verbálne a neskôr aj fyzicky zaútočil na telesnú integritu poškodeného XXXXXa, a to prostredníctvom úderu päšťou vedeného na tvárovú časť hlavy menovaného. Útok na hlavu sa vo všeobecnosti javí ako nebezpečné konanie, a to s ohľadom na prítomnosť mäkkých tkanív na tejto časti tela a zároveň na prítomnosť orgánov zmyslového ústrojenstva, ktorých činnosť môže byť v dôsledku útoku zmenená. Súčasne je potrebné poukázať na to, že z vyššie uvedenej dôkaznej situácie je zrejmé, že obvinený XXXXX sa dopustil protispoločenského konania, popísaného v skutkovej vete tohto uznesenia, avšak toto jeho konanie nedosiahlo takú intenzitu, aby mohlo byť posúdené ako stíhaný trestný čin, nakoľko mám za to, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela jeho závažnosť je nepatrná. Toto konštatovanie bolo v priebehu konania potvrdené viacerými zistenými skutočnosťami. Obvinený XXXXX síce v čase skutku poškodeného XXXXX napadol prostredníctvom úderu päšťou do hlavy, následne ale nepokračoval v žiadnom ďalšom útoku proti telesnej integrite poškodeného a nesnažil sa mu privodiť ďalšie poškodenie jeho zdravia. Konflikt, ktorý sa v čase skutku medzi nimi odohral navyše vyplýval z existencie rôznorodých partnerských vzťahov medzi jeho účastníkmi, keď svedkyňa XXXXX bola družkou poškodeného a matkou ich spoločného syna a zároveň v čase pred spáchaním skutku prechodne žila aj so samotným obvineným. Počas konfrontácie medzi obvineným a poškodeným konanej dňa 10.12.2014 poškodený na otázku obvineného, či už pochopil, že vzťah medzi ním a svedkyňou XXXXX je minulosťou odpovedal, že to chápe už dávno a o ďalšie spolužitie s ňou nemá záujem.

Z hľadiska spôsobeného následku na zdraví poškodeného je potrebné konštatovať, že jeho závažnosť bola podľa predloženého znaleckého posudku nepatrná, poškodenie zdravia si nevyžiadalo žiadne ani lokálne chirurgické ošetrenie, nedošlo k sťaženiu obvyklého spôsobu života poškodeného a jeho liečba si vyžiadala menej ako sedem dní.

Zhodnotiac všetky zistené právne a skutkové okolnosti konštatujem, že napriek naplneniu formálnych náležitostí trestného činu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu v zmysle § 14 Trestného zákona k § 156 ods. 1 Trestného zákona prostredníctvom konania obvineného je nevyhnutné vo vzťahu k tomuto skutku uplatniť inštitút tzv. materiálneho korektívu zakotveného v ustanovení § 10 ods. 2 Trestného zákona. Povinnosť preskúmať závažnosť každého činu formálne vykazujúceho znaky prečinu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona je orgánom nie je na ľubovôľu orgánu činného v trestnom konaní, ale je to jeho obligatórnou povinnosťou.

V nadväznosti na uvedené som pristúpila k preskúmaniu skutku obvineného aj vo vzťahu ku ustanoveniu § 10 ods. 2 Trestného zákona, a teda som posúdila aj

spôsob vykonania činu a jeho následky (v danom prípade vznikli ľahké zranenia), okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, pohnútku páchatel'a (viaceré konflikty medzi obvineným XXXXX a poškodeným XXXXX v minulosti kvôli XXXXX), pričom možno konštatovať, že závažnosť konania obvineného XXXXX je nepatrná, teda nejde o trestný čin, avšak môže ísť o priestupok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa priestupku proti občianskemu spolunažívaniu dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Preskúmaním celého spisového materiálu som zistila, že konaním XXXXX by mohlo dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, nakoľko tu postačuje, aby páchatel' úmyselne narušil občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví. Lehota na prejednanie priestupku neuplynula, nakoľko sa do nej nezapočítava doba počas, ktorej sa viedlo trestné stíhanie.

Z uvedeného dôvodu predmetnú trestnú vec postupujem Okresnému úradu v Bratislave, Tomášikova č. 46, odboru všeobecnej vnútornej správy.

S poukazom na uvedené skutočnosti som rozhodla tak, ako je konštatované vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Hildegarda Vojtková
prokurátorka